

hinanden, hvis det er nødvendigt; men det vide vi slet ikke noget om endnu, hvor vidt det virkelig vil blive nødvendigt, og vi kunne heller ikke vide noget derom, fordi Situationen for Dieblisset er forkvælet paa Grund af personlige Forhold. Lad disse Forhold komme bort, og lad det saa vise sig, om der virkelig er en saa stærk en Opposition og Bitterhed tilstede paa begge Sider; jeg tvivler i højeste Grad derom. Mange ærede Medlemmer have sagt, at Partiernes staa saa skarpt imod hinanden her i Salen, at der ikke nu let kan være Tale om Forsoning; men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), som jeg sætter saa overordentlig Pris paa at høre, har sagt, at der var kun eet Parti her i Salen, og det er det bedste Bevis for, at der maa være en stor Væthed for at tilvejebringe den allerværdeste Forsoning og hjærligste Stemning. Bortfjernelsen af de personlige Forhold vil netop gjøre, at Forsoningen kan komme til at vise sig, og at dette ene Parti ikke kan komme til at straafe i sin rette Glands. Altsaa, for mig er det Afgjørende dette, at hele Folkethinget eller i det Mindste det Flertal, som navnlig befyldes for Uforsonlighed, stemmer for Adressen, saaledes som den nu er foreslaet ændret, og hvorved den virkelig er bleven til et neutralt Gebet, hvorpaa Alle kunne slutte sig sammen i dette Dieblis. Stemmer dette Flertal for Adressen, saa vil jeg deri se et Bevis paa Forsonlighed, som jeg sætter mere Pris paa end paa Andres blotte Forsikring om Forsonlighed. Jeg vil meget haabe, at dette maa ske, og jeg vil blandt Andet ogsaa for mit personlige Bedkommende ønske, at det maa ske, idet det vilde være ogsaa mig vanskeligt nu at stemme for Adressen, dersom ikke en saadan Forsonlighed blev vist. Dernæst skal jeg endnu kun bemærke til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), at der var Dieblisset, da jeg glædede mig over hans Foredrag. Svergang nemlig det ærede Medlem kom ind paa Theoriene, saa erkærede han, at han kunde gaa med os, men — og det glædede jeg mig naturligvis ikke over — saasnart han sank ned til Praxis, saa brast det Hele. (Frederiksen: Hvad er Praxis?) Adressen. (Frederiksen: Nei, Afstemningen.) Sa, Afstemningen over Adressen. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at jeg stiller meget høje Fordringer til det Praktiske. Jeg kan ikke negte, at naar vi skulle handle og blive enige, saa giver jeg kun noget for den praktiske Overenskomst. En Overenskomst derimod, som kun er tilstede i Theorien, men aldrig bliver til Virkelighed, kan jeg ikke paafskønne,

og jeg kan ikke Andet end i højeste Grad beklage, at han ikke synes at kunne komme videre. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem vilde bringe et Indlæg i denne Sag, Forsonlighedens Sag; men jeg saa, at det ærede Medlem tilsidst dog stillede sig paa Kampens Side. (Frederiksen: Et nyt Ministerium, er det Theori eller Praxis?) Et nyt Ministerium, der virkelig kommer nu, er Praxis. Der er forunderlig nok flere Maader at vise sin Forsonlighed paa. En af Maaderne, hvorpaa man i disse vanskelige Tider viser Forsonlighed, er ved at sige, at de Andre ikke kunne være bekendt at gaa ind paa Forsonlighed; den tredje Maade er den, som det ærede Medlem vil slaa ind paa; han er enig med os — det er Theorien — og gaar ind paa det, vi foreslaa, men under den Betingelse, at der allerede maa have meldt sig en anden Regjering, som vilde træde til, naar disse Ministre vare styrte (Det er Praxis). (Frederiksen: Der har ikke meldt sig Noget.) Ja, det tror jeg nok, thi jeg veed ikke, hvem der skulde være saa ubekfeden offentlig at meddele, at han nu vilde være Minister. Kort sagt, det ærede Medlems Betingelser ere umulige, og disse Forsoningstilbud paa umulige Betingelser er Noget, som jeg for mit Vedkommende giver uhyre Lidt for; thi vi vide jo, at Kontrakter og Løfter paa umulige Betingelser betyde ingen Ting. Endelig fordrer det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds af den ærede Forslagsstiller og af os, der nærmest støtte ham, at vi burde have beviist, at Regjeringen var ufyldtgjørende. Ja, det er rigtigt, dersom det havde været vort Formaal at angribe Regjeringen; men det er det slet ikke. Mit Formaal er at bringe Fred og Enighed tilveie. Jeg tror, at det er Grundbetingelsen for, at Grundloven kan bevares, at de konservative Spirer kunne udvikles, og at de Principer, jeg staa paa, kunne komme frem og blive til Noget. Det er ligeledes min fulde Overbevisning, at Betingelsen for denne Fred er, at det nuværende Ministerium fjernes. Hvor fortræffelige, sagkyndige og ælftværdige Mænd det end bestaar af, dette bør ikke komme ind i Diskussionen, fordi det — som jeg fuldstændig skal indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds — er uhyre ubehageligt at komme ind paa en saadan personlig Kritik af Folk, og naar man i Diskussionen vilde søge at fremhæve Ministeriets Feil, saa vilde Debatten strax blive meget ubehagelig. Jeg skal lade Enhver beholde sin Mening om Ministeriet. Jeg vil kun sige, at det er en Realitet, som Ingen